

Sygn. akt V Ua 43/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO Stanisław Stankiewicz (spr.)

Sędziowie: SSO Wiesława Kruczkowska

SSR del. Tomasz Kałużny

Protokolant: Marta Sokołowska

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2013 roku w Białymstoku

na rozprawie sprawy z wniosku **T. K. (1)**

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji wnioskodawcy **T. K. (1)**

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 26 czerwca 2013 roku sygn. akt VI U 249/13

- oddala apelację -

Sygn. akt V Ua 43/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08 kwietnia 2013 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał T. K. (1) prawo do zasiłku chorobowego z tytułu czasowej niezdolności do pracy za okres od dnia 29 marca 2011 roku do dnia 30 maja 2011 roku, tj. za 63 dni w kwocie 630 zł i jednocześnie wskazaną kwotę – tą samą decyzją – potrącił na bieżące i/lub zaległe składki. Wspomnianą wyżej decyzją zmieniono też decyzje z dnia 11 kwietnia 2011 roku i 12 maja 2011 roku w przedmiocie odmowy przyznania prawa do świadczenia zasiłkowego zgodnie z wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 21 marca 2013 roku w sprawie V Ua 37/12.

W odwołaniu od powyższej decyzji, w zakresie rozstrzygnięcia o potrąceniu, T. K. (1) zakwestionował jej zasadność podnosząc, iż od czterech lat nie jest zdolny do wykonywania pracy. Dodał, iż KRUS w związku z niezdolnością do pracy przyznaje mu zasiłek chorobowy i jednocześnie dokonuje potrąceń na poczet zaległych składek na ubezpieczenie społeczne rolników, co jest sprzeczne z interesem społecznym i słusznym interesem obywateli.

Wyrokiem z dnia 26 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy w Białymstoku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie T. K. (1) oraz oddalił wniosek odwołującego o zwrot kosztów procesu.

Sąd Rejonowy w Białymstoku ustalił, iż odwołujący od kilku lat pozostaje niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym i w związku z tym przyznano mu zasiłek chorobowy. W zaskarżonej decyzji odwołującemu przyznano zasiłek chorobowy z tytułu czasowej niezdolności do pracy za okres od dnia 29 marca 2011 roku do dnia 30 maja 2011 roku, tj. za 63 dni w kwocie 630 zł. Prawo T. K. (1) do zasiłku chorobowego za ten okres pozostaje niekwestionowane.

Sąd I instancji wskazał, iż na dzień 08 kwietnia 2013 roku odwołujący posiadał zaległości z tytułu składek za ubezpieczenie społeczne rolników w kwocie 2.691 zł. Zaskarżoną decyzją po raz kolejny dokonano potrącenia kwoty przyznanego świadczenia na zaległość z tytułu składek. Sąd Rejonowy zaznaczył też, że decyzją z dnia 24 kwietnia 2013 roku T. K. (1) został wyłączony z ubezpieczenia społecznego rolników od dnia 28 stycznia 2013 roku i nadal posiada zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek, co odwołujący sam zresztą przyznał.

Z ustaleń Sądu Rejonowego w Białymstoku wynika również, że w sprawie o sygn. VI U 470/11 wyrokiem z dnia 15 grudnia 2011 roku oddalono odwołanie T. K. (1) od decyzji Prezesa KRUS z dnia 28 października 2011 roku, przyznającej zasiłek chorobowy z tytułu czasowej niezdolności do pracy za okres od dnia 30 września 2011 roku do dnia 30 października 2011 roku, tj. za 31 dni w kwocie 310 zł i potrącającej jednocześnie z zasiłku chorobowego wymienioną kwotę na bieżące i/lub zaległe składki. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 15 marca 2012 roku w sprawie o sygn. V Ua 4/12 oddalono zaś apelację T. K. (1).

Sąd Rejonowy zaznaczył, iż spór w sprawie sprowadzał się do ustalenia zasadności dokonanych przez KRUS potrąceń z tytułu zaległych składek na ubezpieczenie społeczne rolników. Sąd ten uznał, iż zaskarżona przez T. K. (1) decyzja Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego była zgodna z prawem. Wskazując na treść art. 50 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników /Dz.U. z 2008 r., Nr 50, poz. 291 z późn. zm./ Sąd I instancji stwierdził, iż na podstawie wspomnianego przepisu organ rentowy może potrącać z wypłacanych świadczeń z ubezpieczenia zaległe składki na ubezpieczenie społeczne rolników z odsetkami oraz składki za bieżący kwartał. Nie ulega przy tym wątpliwości, że T. K. (1) zalega z opłatą składek na ubezpieczenie społeczne, zaś otrzymywana przez niego kwota tytułem zasiłku chorobowego stanowi świadczenie z ubezpieczenia społecznego rolników. W związku z tym Sąd I instancji, przywołując także wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 29.09.2000 roku /sygn. akt III AUa 149/00, OSA 2001/4/16, OSAB 2000/3/17/, stwierdził, że brak było podstaw do zakwestionowania zasadności będącego przedmiotem sporu potrącenia zaległych składek.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł odwołujący T. K. (1) zaskarżając go w całości i zarzucając mu „niezastosowanie normy konstytucyjnej jako zasadniczej podstawy uregulowania sporu zgodnie z prawem oraz zastosowanie przepisu art. 50 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników kosztem art. 67 pkt 1 Konstytucji.

Wskazując na powyższe zarzuty odwołujący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy Sądowi I instancji wraz z zasądzeniem kosztów procesu.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Apelacja odwołującego T. K. (1) nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy poczynił w niniejszej sprawie prawidłowe ustalenia faktyczne, które Sąd Okręgowy aprobuje i przyjmuje za własne. Także dokonana ocena prawna nie nasuwa żadnych zastrzeżeń co do właściwej wykładni przepisów prawa oraz ich prawidłowego zastosowania.

Bez wątplenia Sąd I instancji prawidłowo ustalił, iż odwołującemu został przyznany zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy za 63 dni w kwocie 630 zł, lecz jednocześnie na datę wydania zaskarżonej decyzji – 08 kwietnia 2013 roku – odwołujący posiadał zaległości z tytułu składek za ubezpieczenie społeczne rolników w kwocie 2.691 zł.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił również, że kwota stanowiąca zaległość z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne rolników mogła być potrącona z zasiłku chorobowego.

W ocenie Sądu Okręgowego należy zauważyć, że wprawdzie ustawodawca w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych /t.j. Dz.U. 2009, Nr 153, poz. 1227 z późn. zm./ określił maksymalną wysokość, do której można dokonywać potrąceń z wypłacanych świadczeń, o czym świadczy użyte w art. 140 ust. 1 tej ustawy sformułowanie: "potrącenia mogą być dokonywane w granicach do wysokości 60/50/25% świadczenia", niemniej jednak ustawa z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników /Dz.U. z 2008 r., Nr 50, poz. 291 z późn. zm./ takich regulacji nie przewiduje.

Zasadnie zatem, zgodnie z art.50 ust.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, Sąd I instancji ocenił decyzję organu rentowego, który zdecydował o potrąceniu z przyznanego świadczenia zaległych składek. T. K. (2) nie ukrywał, iż składek tych rzeczywiście nie regulował i ma z tego tytułu zadłużenie, a bezsprzecznie zasiłek chorobowy jest świadczeniem z ubezpieczenia społecznego rolników, z którego należności z tytułu zaległych składek mogą być potrącane.

Zarzut odwołującego odnośnie niezastosowania normy konstytucyjnej jako zasadniczej podstawy uregulowania sporu i zastosowania przepisu art. 50 ust. 1 i 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników kosztem art. 67 pkt 1 Konstytucji – nie zasługiwał zdaniem Sądu Okręgowego za uwzględnienie. W myśl wspomnianej wyżej regulacji, obywatel ma prawo do zabezpieczenia społecznego w razie niezdolności do pracy ze względu na chorobę lub inwalidztwo oraz po osiągnięciu wieku emerytalnego, przy czym zakres i formy zabezpieczenia społecznego określa ustawa. Nie sposób jednak pominąć, iż użyte w tym przepisie sformułowanie „zabezpieczenie społeczne” nie odnosi się wyłącznie do takich świadczeń jak emerytura /z której korzysta się po przepracowaniu określonej liczby lat/ czy renta /przyznawana w razie choroby – nie tylko zawodowej – bądź inwalidztwa, też niekoniecznie nabytego w związku z zatrudnieniem/. Sformułowanie to odnosi się bowiem także do szeroko rozumianej pomocy społecznej. Wprawdzie Konstytucja nie używa takiego pojęcia wprost, lecz odwołuje się do niej w sposób pośredni właśnie poprzez instytucję zabezpieczenia społecznego, którego pomoc społeczna jest istotnym elementem, a także poprzez zasadę pomocniczości określoną w preambule. Tym samym nie sposób dopatrzeć się sprzeczności pomiędzy właściwie zastosowanym przez Sąd I instancji art. 50 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników i przywołanym przez odwołującego art. 67 pkt 1 Konstytucji.

Zasadnie również Sąd Rejonowy nie przyznał T. K. (1) zwrotu kosztów procesu, bowiem byłyby one należne wyłącznie w sytuacji choćby częściowego wygrania procesu, a odwołujący proces ów przegrał w całości. Norma art. 98 kpc została zatem zastosowana prawidłowo.

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy oddalił apelację odwołującego na podstawie art. 385 kpc, jako nieuzasadnioną.